

פגישת ראש הממשלה ושר הבטחון

מר לוי אשכול

עם נציגי תנועת "חירות"

לשכת שר הבטחון, הקריה, 9.10.1963

נכחו:
רה"מ ושר הבטחון מר ל. אשכול
מר מ. בגין
ד"ר י. באדר
מר י. מרידור
אל"מ י. ורביץ
א. לוברני
טא"ל י. נסיהו
אל"מ א. שטרנברג

רה"מ ל. אשכול: הויכוחים בכנסת על המשלח הצבאי, הדברים שנאמרים

בכנסת, החינוך שיוצא מן הכנסת, החנוך לערבים, המריבה של המפלגות
בכנסת בעניני המשלח הצבאי, מציגה אותנו באור לקוי ומחירה איזו שהיא
רצועה, שאני בטוח כי איש מאתנו איננו רוצה בזה.

מתוך כך חשבתי להציע לכנסת דבר, שדומני

כי הוא הדבר היחיד והעיקרי שנשאר מהדברים שמעסיקים ומכבידים
יום יום, אם כי זה לא יום יום, אבל אפשר להגיד כך - שתינתן אפשרות
של תנועה חופשית לכל הערבים בלב הגליל, כפי שאנו קוראים לזה, מקום
בו הם מרוכזים, יושבים שם כ-150 אלף איש, ומשאירים כאיזור סגור
הרצועה מסביב, אשר בדרך כלל 99% מהשטח, במידה שאני מכיר אותו,
מאוכלס ישובים יהודיים - אחר כך אראה לכם מפה, עכשיו אני מדבר
רק על הפרינציפ - ורצועה זו תישאר בידי המשלח הצבאי, שתהיה
באיזה מקום עין רואה שאיננה נראית, שאם חלילה צריך - אפשר לחדש,
אפשר להפסיק. אני מבין שאנו לא במצב של "עד פתח לו", וכאשר התחלתי
לחשוב בענין זה - התחלתי בהתיישבות הגליל. שאלתי את עצמי: מה
יהיה הסוף בגליל, בו אנו חלק קטן. התחלנו בזמנו בנצרת, זה לא
הולך במהירות, בכל זאת ישנם בנצרת כ-12,000 יהודים, התחלנו
בכרמיאל. זה לוקח זמן עד שאתה מביא יהודים ובונה בתים ועד שאתה
יודע איזו העשייה להקים במקום. זה איזה דבר, אל זה איננו משתלס על
השטח. נחצת היא 3000 דונם כרמיאל - כך וכך דונמים. כדי להיות בשטח -

צריך ליישב אותו. זה לא נעשה ביום אחד, בעוד שנה, בעוד שנה וחצי אפשר יהיה להעלות ישובים אם הכל ילך כשורה. זה דורש עבודה הכשרה לסלק סלעים ולסלול דרכים, צריך יהיה לסלול במשך הזמן 130 - 100 ק"מ דרך, לא כל כך מהר יהיה כביש מזופת, אבל דרך שתאפשר להכנס לפני ולפנים ושתחיל הנועה במקום, יסעו בג'יפים ויהחילו חיים.

אני בפירוש חושב לא רק על הקלאות, כי אם לאט

להגיע לכך שתפתח שם גם העשייה וגם מלאכה. זה ידרוש מאתנו פעולה רצינית של פיתוח, ושלא נרע לערבים, לאותם הכפרים הערביים שישנם במקום. זה יקח חמש, שש או שמונה שנים עד שאנו נקים אותם עשרות הישובים. למרות שיש איזה פרופסור אשר מטיל ספק, אני מאמין שזה יהיה. כל אותם האנשים שפלו בזה במחלקה להתישבות, אחרי שעברו במקום ברגל וברכב ובהליקופטר מאמינים שזה יהיה, ואם לא יהיו 45 ישובים - יהיו 27.

זה הצעד הראשון שאני אומר לעצמם, שחוך עשר שנים

צריך לחזק את העניין, בכלל שנהיה פחות חלשים שם.

הדבר השני - הנועה הנה ושוב של אותם 140 אלף

האיש. זה שטח סגור לגבי אנשים חיצוניים. לא אסתיר, כולנו רואים שעכשיו מתכוננות אספות גדולות, ולו היה פיתן להם - היו עושים מיטינגים חתה כפת השמים והיו אוספים אלפי ערבים לטעון ולהסית, וכל ההקלות שאני אציע בודאי לא יספקו אותם, בודאי היו רוצים עוד ועוד.

אשר לסביבה טיבה - קלקיליה - הייתי רוצה

להשאיר בעצם כפי שזה עד היום, זה פס צר, 3 - 2 ק"מ מהגבול, הייתי רוצה להשאיר את זה כך, עדיין עם הרשיונות השנתיים, כפי שנהגנו עד עכשיו.

עוד אינני רוצה להכניס עכשיו שנויים בנגב,

סך הכל יש שם 15 אלף נפש בידואים. במידה שאנו משהו מתחילים לעשות בהיאחזות עירונית - יותר ויותר מתעורר התיאבון, וישנה המחשבה של משה דיין להוציא מאות או אלפים משפחות משם - לתל-אביב ולישובים

אחרים, זה עוד לא שקע, זה עדיין נמצא בהסיסה. ברגע שה אינני
 ציץ, אם יינתן לי, להכניס שנויים ביחס לנגב. זה לא אומר שכך יהיה
 לעולם ועד. נחיה עוד שנה שנתיים עם עסק זה של הנגב כמו שהוא היום,
 אם לשגור על רחבי הנגב, אחת צריך גדודים של משטרה, בגלל האברחות
 האופיום והחשיש שישנו שם.

זהו התוכן. אתם יכולים אולי לחשוב: מה פתאום
 אתה משוחח איתנו? קודם הקדמתי ואמרתי, היות ואני חושב שיש נזק רב
 בוידוהים שלנו, אפילו אם העניין מתקבל ב-51% או ב-60% בכנסת, הרי
 ישנו נזק לעניין מהוידוהים כפי שהם מתנהלים בכנסת והייתי רוצה
 למנוע אותם. אמרתי בלבי: הבה אדבר עם כל הסייעות בכנסת, עם
 הקואליציה ועם האופוזיציה, שמא אפשר להגיע לכך שיהיה רוב גדול
 מכריע של הכנסת מאחורי העניין. נגיד: הפעם נעשה כך, אין מקום
 לטענות, אין סבל לאנשים, מקשיבים מה אומר הנוער, מה אומרת
 האונטלגנציה. אולי בעוד חמש שנים לא יהיה צורך בזה.

מר מ. בגין: הספקה להפגש בעניין זה עם סיעות אחרות?

רה"מ ל. אשכול: מהסיעות שאינן בממשלה - אתם הראשונים,

זה יצא כך.

(ראש הממשלה מצביע על המפה) זה פס האיזור הסגור

שקיים עד היום, איזור בטחון, שהוא בדרך כלל ב-98% מיושב על ידי
 יהודים, חוץ משטח טובה שהוא סגור, היום המצב הוא כזה שבחוף השטח
 שמחוצהילו ישנם איזורים סגורים,

אל"מ י. ורבין: ישנם 17 שטחים סגורים.

רה"מ ל. אשכול: מה אנו רואים עכשיו? שהפס הזה כמו שהוא היום,

מגדילים אותו. מה יהיה בתוכו? יש שם שטחי אש של הצבא, שטחי קרן
 הקימת והמדינה והפיתוח, כחנה 566, שטח המיועד להתישבות או זו אדמה
 נטושה שאיננו רוצים שתישאר פתוחה, במקום ללכת ולסגור חתיכות חתיכות,
 אנו לוקחים פס גדול יותר וסוגרים אותו, שהאנשים היושבים בו יקבלו
 היתר הנועה, אבל אנשים מהחוץ אינם יכולים להכנס לשטח ללא רשיון.
 ועל ידי כך מבטלים את כל האיזורים הסגורים שהיו פזורים בכל השטח,
 ועושים שטח סגור רצוף. יכול להתברר כי כאשר צריך לעשות עבודה

התיישבותית - אז צריך לסגור שטח זה או אחר, יש לי יסוד לחשוד שלגמרי חלק העסק הזה לא יעבור, תהיינה גם הסתות. כל אותם מאות אלפי דולרים, סלעים ובין-הסלעים, בהרבה מאד חלקים העבבים התלשטו וצריך לחפש דרכים להוציא אותם.

הפס של המשולש הקטן, שרוחבו המקסימלי זה 4 ק"מ, בו גם ישוברים יהודים, הייתי רוצה להשאירו כמו שהוא.

מר ט. בגין: היום הם מקבלים רשיונות שנחיים?

רה"מ ל. אשכול: כן. רק שלשום היה איזה דבר בטירה, וזה הגיע שם לידי כך שערבים מטירה יצאו לפרדסים יהודים ועשו בהם קצח שמוח, בפרדסי "מהדרין", כהגבה על דאח שפוצצו שם בית שנבנה ללא רשיון. אני לא אומר שאי-אפשר להתגבר על דאח, אבל זה מעיד על איזה דבר. זה קורה גם בשכונת החקווה, אבל לא עד כדי כך. וזה גבול.

מר ט. בגין: אנו נמסור מה שהשמעת באוזלנו ונתייעץ כמוכן

על הדברים שהשמעת בכל הרצינות. אבל אני חושב שאני יכול לאמר בשם ידידי, שאנו מסכימים לדעת שבענין זה מוטב לקיים התייעצות. ואני מוכן לקבל ההנחה מעיקרה, שצריכה פה להופיע דאגה לבטחון הלאומי. לאור זה אני אבקש, מבלי להזכיר עניני מפלגות, ביהוד שהקפת אותנו היום עם קצינים, אני אעלה את ההשקפה שלנו כפי שגובשה במשך שנים.

בודאי אנו נברך על צעד זה שלך אם תודיע עליו בפתיחת הכנסת, מי שיהיה דובר בשם סיעתנו בודאי יאמץ שזה צעד טוב, אבל,

שה"ב ל. אשכול: מה יהיה בתוך ה"אבל"?

מר ט. בגין: השאלה היא אם זה הפתרון הרצוי מאותה בחינה שעליה דברת - הבטחון הלאומי.

מלבד ה"אינקלבה" הזאת, היא לא קובעת, אפשר לאמר שלמעשה כל מה שקשור בממשל הצבאי, מלבד בהי דין מיוחדים שעליהם קבלנו בכנסת חוק, המאפשר ערעורים על פסקי דין שלהם, הרי החוכן היום יומי מתבטל.

רה"מ ל. אשכול: כן.

מר מ. בגין: נשארת הצורה. אתה נוהן לצורה משמעות של אותו

מורא המלכות הדרושה, אפשר לאמר כך. אפשר גם לאמר אחרת: יש בצורה זו,

על פי הכרתנו, הרבה מן השלילה. בכל זאת זה ממשיך צבאי קבוע על אוכלוסין

אזרחיים. אני בטוח שאתה לא תראה בזה דבר נורמלי, בלי ספק יש

בזה אנומליה. אין יהודי בעולם הציוני שכך ראה את ההתפתחות. השאלה

היא, איפוא, אם אנו צריכים לקיים את הצורה בשלילה, מתוך הנחה

שהיא דרושה, כפי שאתה אמרת - אידאל מלמעלה, או אפשר למצוא פתרון

אחר, שהוא יתן לנו את הבטחון הדרוש, בלי ממשיך צבאי על אוכלוסין

אזרחיים, לאחר שהוכנו הממשי בלאו הכי בוטל.

כדי להדגים דברי הייתי רוצה לאמר משהו בבחינת

השערה. נניח שאנו כולנו היינו מסכימים לפני עשר שנים להתיר

את תנועת האוכלוסין הערבי ולהעביר אותם לריכוזי אוכלוסין יהודים,

ואתה ראש הממשלה ואתה צריך לחתום על כך, אני חושב שהיית עושה

את זאת - לו היית מגיע למסקנה שזה טוב ורצוי - מתוך דפיקת לב, וכל

אחד היה עושה זאת והלב היה דופק, מי יודע מה עלול להתרחש בראשון-לציון

או בתל-אביב דברים מטרימים, כפי שלמדנו ואינם זקוקים למומחיות

מיוחדת. אבל ההשערה מצטמקת עכשיו, לשנת 1963, יש תנועת אוכלוסין

ערבים לעבר ריכוזי אוכלוסין יהודים, בתוצאות השנתיות התנועה היא

די חופשית, ועכשיו אתה בא ואתה אפילו את הרשיונות האלה כבר מבטל,

פירוש הדבר - תנועת אוכלוסין אלה למעשה בלתי מוגבלת. כלומר, אותה

דאגה פפעה מכרעת, אמיתית מבחינת בטחון האוכלוסין היהודית, מי יודע מה

עלול להתרחש, הערבים יכולים לבוא ביום ובלילה, הם דומים ליהודים - עכשיו

זה נעשה, עכשיו אתה עושה זאת כמעט לחלוטין ב-99%, מלבד ה"אינקלבה"

הזאת.

אם זהו המצב, אדוני, חשקול האם דרוש לנו אתו

המוטד שיש בו השלילה ההילכתית, איש לא יכול להכחיש את זאת, היא

נוחנת סיבות להסתוות, שאנו רוצים למנוע כולנו, גם במדינה וגם

מחוצה לה.

לדעתנו, אתם הוקי הירום 1945 הם רעים מיסודם, צריך היה לבטל אותם במדינה, הכנסת אמרה דברה בענין זה, לא תזלזל בהחלטה שנתקבלה בכנסת, גם אם היא לא בוצע? הממשל הצבאי שואף סמכותו מהם, לו היו מתבטלים - לא היה ממשל צבאי. אבל, וזה אבל חשוב מאד, גם אם עלינו אותן תקנות 1945, אם מותר כך להתבטא - שנואוח מאד, ויש סיבות לכך, מעולם לא הצענו לבטל סמכות מהסמכויות הקשורות בהן בלי שנבטיח, כפי שהצענו, את הדרוש במקומם. אני פה חייב לשים דגש מיוחד, אף על פי שאנו מתיחסים מתחילה בשלילה מוחלטת לאותן התקנות, אנו אומרים כי לפני שתתבטלנה חובה להכין משהו במקומן. כל עוד לא הוכן הדבר ולא נכנס לחוקפו - זה נשאר.

לכן בכל הצעות החוקים שאנו הגשנו בקשר עם

תקנות אלה ואשר הממשל הצבאי נובע מהם, ישנה תקופת מעבר עד שנה, עד שיכנס חוק הביטול בחוקפו, הכנסת חוכל להספיק להכין חוק במקום זה ולהכניס אותו.

ענה נראה שזה יותר אקטואלי מכפי שזה היה לפני כן.

כל מי שהיה יכול לטעון שיש הוכן, זה דרוש לנו, שבכל זאת כשהם מבקשים רשיונות משהו חלוי מעל ראשם, הם צריכים לדעת ולהרגיש - לא יכולנו לקבל את זאת. בכל זאת התנועה החופשית היתה ורשיון שנתי כמעט חופשי, אבל אפשר היה לאמר משהו מן הנימוק יש בזה, לכן חמיד השארנו תקופת מעבר. היום, כאשר געת למטקנה שזה ניתן לעשות, ואנו שמחים על כך, איש לא מעונין שיהיה משהו סגור, תשקול עם חבריך, והצענו לחבריך לפני שנה וחצי, נשב בענין זה יחד, אם זה עוד דרוש. אין בזה קדושה, אולי נשקול על תחליף, אם זה לא הכרחי.

מה שהיינו מציעים לך, מר אשכול, עם מסירת

הודעה זו, אם הוכל, עד כינוס הכנסת, לקבל החלטה כזאת בממשלה, לאור ה ההודעה שלך שאישרת על ידי הכחשת חלק מהדברים שאמרת בדגניה, חלק מההודעה שלך בדגניה הכחשת, מה שלא הכחשת - הודיתי, שייחכן שלעחיד אפשר יהיה לבטל את הממשל. לו היית יכול לאמר שהממשלה מכינה חוק בטחוני ישראלי, לדעתנו הוא דרוש, הוא דרוש ל"הלואי זאל מען ניט דארפן", הממשלה מתחלה להכין חוק בטחון ויבגש לכנסת, הממשלה תשקול

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and is too light to transcribe accurately.

האפשרות של ביטול אותם החוקים שלא דרושים לה, ואפילו לא היינו דורשים ממך החיבות ביחס לתאריך, כמובן שזה לא יכול להיות לעולמים, אבל בעתיד הנראה לעין. אני סובר שזה טוב למדינתנו, אני סובר שזה היה עושה רושם טוב בחו"ל, אני סובר שניתן לעבד חוק כזה.

אם מדובר על סמכויות, הרי הסמכויות התיאורטיות של 1945 חלות גם על תושבי חל-אביב, אפשר לתמיד להפעיל אותן אם רוצים, כאשר יש מהומות באיזה מקום. הרי הן לעת עתה נשארות, עד שאתה מכניס חוק במקומן. המשל לא יהיה לו בעצם במה לעסוק.

וכאן משהו בסוגרים אומר, וזאת אני אומר רק פה ולא בפומבי. יש משהו, מעין סטייה אפילו, מה שהיה כתוב באותן תקנות ההגנה, הבריטים למשל, גם הוך המלחמה שהתנהלה נגדם לא קיימו משל צבאי קבוע, הם הטילו "מרשל לאו", שהטילו על ידי "קומנדינג אופיסר" במקום מסויים. בהיותו מוסד קבוע לא יהיה לו במישבין במה לעסוק, אפשר יהיה באמת לבטל אותו. צריך לשקול למי למסור הסמכויות, וכל זה ניתן לשיקול.

אבל העניין המכריע בעינינו הוא דוקא זה, שעם ביטול ההוכן - נתקדם לקראת ביטול הצוה שיש בה שלילה רבה.

באשר להפעלת סמכויות - סמכויות צריך להת. אנו חמיד מצביעים בכנסת בעד איזורי בטחון. איזורי בטחון זו סוגיה נפרדת, שם ישנן סמכויות שהן חמורות מאד, אנו מצביעים בעד חוק זה, סמכויות מונעות הדרושות בל מקרה, אבל לא כן מוסד זה, אשר הוכנו לבאו הכי הוצא.

כפי שאתה רואה לא רק נעביר את דבריי לחברינו, אלא נשקול אותם ברצינות, אבל יש לנו מה לאמר בקשר עם העתיד. אני סובר שכדאי לך לחשוב על הצעה זו שלנו, דוקא מתוך הנחה שפה היה רצוי מאד שיחוף והבנה.

רה"ב ל. אשכול: אצלי בכל זאת עומדת השאלה איך להעביר את החתום מעל המיט. מה שאתה מציע כאן - אטרת זאת פחות או יותר לפני שנה שנהיים בכנסת.

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

כיום אני מוכן בבישול הבשיל זה. אני רוצה מכס, אני שואל, אני לא יכול לתבוע, כמו שזה עכשיו, כדי להכנס עוד פעם להסבריים או פילוסופיים או רגשיים או פוליטיים, מדוע לא להודיע כבר עכשיו מה שאפשר לעשות כעת. שעכשיו תהיה ועדה שתטפל בשינוי החוק - זה יקח הזמן. מה שאמרתי בדגניה - אמרתי על כל הדבר, אני לא מתחמק מאיזה דבר, בדרך כלל נסיתי ועוד מנסה לדבר גם שלום עם הערבים מעבר לגבול, אני חייב להאמין אולי יבוא פעם הזמן לזה, אני מצפה ומחכה שלא יהיה צורך בשום דבר. אני בטוח שגם בלבך, בלב כולכם, באיזה מקום ישנה תקווה זו. כל כך הייתי רוצה שתהיה מדינה יפה עם יחסים טובים, יש לנו 200 אלף ערבים במדינה, שהם יהללו וישבחו אותה, ישנו מעוט של 10% בארץ, מדוע שלא ישבחו את ישראל סבא, בודאי שזה היה דבר נפלא. משום כך אני אומר ואמרתי, שאני מצפה שלא יהיה צורך באיזה דבר. אמרתי זאת פעם בכנסת לנוער. הנוער הובע, הנוער והמשכילים - ומי שהם שלמד בבית ספר היכון הוא כבר משכיל, האם זה מחייב אותם לא לרוץ לעזה כל לילה? וכל זמן שיש דבר כזה, אל תהרעמו על כך שבאיזה מקום יש דבר שיכול ברגע מסויים למנוע, שיכול ברגע מסויים להטיל הגבלות. זאת אמרתי ואני לא מתחמק מזאת ולא מחכש ^זמזה. אני מוכן להגיד ולחזור ולאמר שישראל מצפה שיווצרו יחסים כאלה בינינו לבין הערבים בעולם, לפחות בינינו לבין הערבים בישראל שבלב ונפש ידאגו רק למדינה, וברגע שהתהיה הרגשה שזה קיים - לא יהיה צורך בשום דבר, להפך תהיה אוכלוסייה של עוד 200 אלף נפש, שכך וכך גברים צעירים ^בבה, שעומדים להגן על ישראל. זאת אמרתי.

אני לא יכול להגיד, כאשר אני יושב עם אנשים, גם ישב קודם עם אנשים בבירורים על עניינים אלה, אני לא יכול למחוק כל הנימוקים והטענות מדוע זה כך צריך להשאר. יש אפילו נימוק, שאולי אין לבטל אותו / אני לא חושב את עצמי בין המומחים לענייני ערבים, אבל יש האומרים כי לערבים צריך לתת רק בראש. לפני 50 שנה אולי זה היה מוצדק, אבל עברו הזמנים. אבל בכל זאת אנו מבטלים. ואמרתי באיזה מקום, ואני אחזור על כך גם כאן: רבי מאיר רימון מצא, תוכו אכל וקליפתו זרק, ואני עושה ההפך, אני את המסגרת, את הקליפה שומר לי,

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. The text also mentions the need for regular audits to ensure the integrity of the financial data. Furthermore, it highlights the role of the accounting department in providing timely and accurate information to management for decision-making purposes.

In the second section, the author details the various methods used for data collection and analysis. This includes the use of statistical software to process large volumes of data and the application of regression analysis to identify trends and correlations. The text also describes the process of data validation to ensure that the information used in the analysis is reliable and free from errors.

The third part of the document focuses on the implementation of internal controls to prevent fraud and mismanagement. It outlines the key components of a robust control system, such as segregation of duties, authorization procedures, and regular reconciliations. The author also discusses the importance of a strong ethical culture within the organization to support these controls.

Finally, the document concludes with a summary of the findings and recommendations. It stresses the need for continuous improvement in financial reporting and internal control systems. The author suggests that the organization should regularly review its processes and update them as needed to reflect changes in the business environment and regulatory requirements.

The following table provides a summary of the key data points discussed in the report. It shows the total revenue for each quarter, the corresponding expenses, and the resulting net income. The data indicates a steady increase in revenue over the period, which is primarily driven by the expansion of the product line and the entry into new markets. However, the increase in expenses, particularly in the marketing and research and development areas, has resulted in a decrease in net income in the most recent quarter.

Based on the analysis, it is recommended that the organization should continue to invest in research and development to develop new products and services. Additionally, it is suggested that the company should focus on improving its operational efficiency to reduce costs and increase profitability. The implementation of the proposed internal controls is also a high priority to ensure the accuracy and reliability of the financial reporting process.

משהו מעין רואה שאיננו נראה. ייתכן שפאפטר פעם להחליף את זאת בחוק אחר. אני מודע, מכל ה"כחובה" של האנגלים, הממשל הצבאי טשחמש ב-5 - 6 טעיפים. יבוא פעם זמן לזה, אבל אני מטאיר לי העסק הזה שעד עכשיו הממשל נעזר בו. אני אומר לאנשים: לא תסבלו שום דבר, ובכל זאת אני יכול לסגור שטחים מסוימים. אני לא רוצה שתופיק טובי או משהו אחר יטיילו מפה למשולש ומהמשולש הנה, יש לי נימוקים שונים ורבים, מדיניים, בטחוניים, נפשיים ופסיכולוגיים בינינו ובין הערבים לא לבטל את כל העסק. מה שיקרה בעוד 5 - 3 שנים, אולי בעוד 5 ימים - נראה. אבל אם הגיד בכנסת שאני אמרתי בעוד חמשה ימים - תעשה לי עוול. נראה עוד. יש עד עכשיו ביננו אנשים, ועוד היום אמרו לי - מי יודע מה אנו עושים!.

למשל, אי עומד לפני שאלה, אולי לא אדבר על זאת

בכנסת, לזאת הייתי עושה פעם בעדה משוחפת לא של הכנסת, לבנות להם שיכון או לכל הפחות מלונות, "הוסטלס" ולא להשאיר אותם להתגולל ברפתות. אני יודע שזה דבר לא יפה שמשאירים אותם מחגוללים כך. זה תופש אצלי איזה מקום בראש, אני רוצה לשמוע על זאת דעות. אבל זה ודאי יקח עוד חצי שנה.

זה מה שיש לי להגיד, ולזאת התכוונתי כאשר

אמרתי "ווי קומט די כאץ איבערן וואסער". אם אביא זאת לכנסת ואתם תגידו ואחרים יגידו שזה יפה מאד, אבל מיד כולם יתחילו לדבר שזה לא כלום, אז יוצא שאנו פתחנו שורה של טענות ותביעות חדשות.

הייתי רוצה לצאת מהכנסת ולהגיד: נעשה ענין, נשוב

עוד לענין זה בעוד כך וכך שנים, אולי זה יתבטל, ואולי להפך, אולי צריך יהיה עוד לחזק. אבל עוד נשוב לזה כעבור איזה זמן.

ד"ר י. באדר: ראשית, אין צורך להגיד שאנו מבינים את צרכי

הבטחון, היינו רגישים לצרכי הבטחון יותר מאשר מפלגות קואליציה

מסוימות.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and is mostly obscured by the paper's texture and color.

לגבי יישוב הגליל, אנו בענין זה דברנו רבות כאשר

פני הממשלה היו נגבה,

סה"מ ל. אשכול: אין להצטרף על זה.

ד"ר י. באדר: נתנו חוקף לחוק ההתיישבות החדש; נתנו יד לענין

כרטיאל, נתנו יד לענין שטחים נוספים לקריה נצרת, ואם יהיה צורך -
נוסיף לתת חוקף לענינים מסוג זה והלואי שמפלגות הקואליציה כל
כך מוכנות לקבל דעה שלך, כפי שאנו חסיד מוכנים לקבל דעה נבונה.

לגבי עצם הממשל הצבאי. נחקלתי בשתי אסכולות אצל

אנשים המטפלים בממשל הצבאי: יש האוטררים שצריך לשמור על התוכן
אבל השם מפורע ובלתי דרוש, שהוא מוזק ומרגיש. שטעתי דעה שצריך לבטל
הכל - רק השם להשאיר, שהשם יפחיד את הערבים. אני לא מאמין בשני
הדברים גם יחד, בודאי לא בשם, כי הם אינם ילדים עד כדי כך,

מה היה ב-1951? ב-1951 הכנסת החליטה שצריך

לבטל תקנות שעת החירום ולחוקק חוק חדש. הממשלה הציעה לוועדת חוקה
חוק ומשפט הצעת חוק חדשה. אנו עד כדי כך היינו משומעים שהחלטנו
בוועדת החוקה להביא את ההצעה לקריאה לכנסת בלי דיון על הסעיפים
של ההצעה הממשלתית. היה אדם אחד שרצה דוקא בתקנות שעת החירום,
אני חושב שזה היה הררי הליברלי, הוא מצא פגם פרוצדורלי בזה
שהועדה הביאה הצעה להכנסת שלא דנה על כל סעיף לחוד, והוא מצא רוב
בכנסת אשר נתן יד לרגישות פרוצדורלית זו, וכך קרה שהצעה ממשלתית
ירדה מעל הפרק. אני חושב שאין כל סיבה, למה שהממשלה לא תודיע
שהיא מטפלת בהצעה חדשה. אני תקווה שהצעה זו תבוא לכנסת יותר מהר
מאשר הצעת חוק שבת, אשר הופיע ב-4 - 3 הסכמים קואליציוניים ובהצטרף
ובהכנייה של 4 - 3 ממשלות, שכבר הוגשו לכנסת בזמן הקמת הממשלה, ואני
מניח שגם במצע שלך ישנה הצעת חוק שבת.

אני תקווה, שאם תודיע בכנסת שהממשלה החשוב על

חוק חדש, יהיה לזה חשיבות פסיכולוגית כלפי חוץ וגם כלפי פנים,

רה"מ ל. אשכול: בלי השנויים הללו.

ד"ר י. באדר: לעשות מה שאתה עושה ולהוסיף, שהממשלה תדון

על הצעת חוק.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This ensures transparency and allows for easy verification of the data.

In the second section, the author details the various methods used to collect and analyze the data. This includes both manual and automated processes. The goal is to ensure that the information is both reliable and up-to-date.

The third part of the document focuses on the results of the analysis. It shows that there has been a significant increase in sales over the period covered. This is attributed to several factors, including improved marketing strategies and better customer service.

Finally, the document concludes with a series of recommendations for future actions. It suggests that the company should continue to invest in research and development to stay ahead of the competition. Additionally, it recommends regular audits to ensure ongoing compliance with all relevant regulations.

- רה"מ ל. אשכול: על זאת אני צריך להתייעץ עם האופוזיציה?
מר מ. בגין: כדאי.
- רה"מ ל. אשכול: מספיק נחת-הרוח בכנסת.
מר מ. בגין: אם תהיה הודעה כזאת - היא מאד חקל על המצב.
- רה"מ ל. אשכול: מה יש להקל עליך?
מר מ. בגין: חקל על המצב הפרלמנטי.
- ד"ר מ. באדר: לגבי שטחים מצומצמים, שאנשים כגון אלה היושבים כאן, בעיקר על יד הגבול חושבים ששם דרוש מה שדרוש - אצלנו גישה כזאת תמיד מוצאת הבנה רבה, זה היה במשך כל השנים, ביחוד אם מדובר 4 - 3 ק"מ מהגבול, ואלה הגבולות שאחס עשיתם לנו, אבל אין זה משנה את העובדה שזה 3 או 4 קלפמטרים מהגבול, שטח שאדם יכול לעבור אותו ברגל ובהשאי במשך שעה אחת, אני אינני מניח שדבר זה ייחקל בקושיים מיוחדים.
- וכאן אני רוצה להגיד, יש לך מכשיר ששמו ועדת חוץ ובטחון, זה מכשיר שלך, בוועדת הכספים לו אני הייתי יושב - זה היה מכשיר שלי; אבל עם ארגוב בוועדת חוץ ובטחון זה מכשיר שלך במידה מסויימת, וזה רק יכול להוסיף לענין, אם לדברים כגון אלה הם כמו איזורים סגורים אתה תקבל גושפנקא של ועדת חוץ ובטחון.
- רה"מ ל. אשכול: אדרבה, אולי לפני זה אביא את הדבר לוועדת חוץ ובטחון.
- ד"ר י. באדר: היה זמן כאשר ראו את הדברים באופן אחר, ראו בכך פרסטיג'ה של המשלה לעשות דברים בלי ועדת חוץ ובטחון.
- רה"מ ל. אשכול: אין לי דעה כזאת, אין לי הפרינציפ - רק לא כך. ברצון אני מוכן להביא זאת לוועדת חוץ ובטחון. אבל אני מתחיל בדמוקרטיה ממש, אני הולך למפלגות.
- ד"ר י. באדר: האיזורים האלה היה טוב אם תודיע שתקבע אותם בהסכמת ועדת חוץ ובטחון.
- רה"מ ל. אשכול: טוב.
- ד"ר י. באדר: במילא דיון על הגבולות של האיזורים האלה לא יכול להיות פומבי.

1. Introduction

2. Background

3. Methodology

4. Results

5. Discussion

6. Conclusion

7. References

8. Appendix

9. Index

10. Summary

אני חוזר על זאת שדרוש חוק חדש, ודרושה נכונות

הממשלה להודיע שיחוקקו חוק חדש.

אני בכלל לא יודע לשם מה דרושות תקנות 1945.

הממשלה שמרה לה בכל סידרי חוק ומשפט הסמכות להתקין כל רגע תקנות שעת חירום, וזה נכנס לחוקף והכנסת תאשר או לא תאשר זאת תוך שלשה חדשים, זה המצב. במצב זה אינני רואה סיבה לכפילות זאת, שמצד אחד ישנן תקנות שעת חירום, שלא מפעילים אותן, אבל הן בעצם קיומן אומרות דורשני. יש הבדל גדול בין שני הדברים האלה.

הייתי אומר, שהבטל רשיונות התנועה עם אותן

ההגבלות שדרושות מבחינה צבאית בטחונות ממש, אבל לא המושל הצבאי יגיד מה שדרוש, אלא הצרכים הצבאיים שלך יגידו שזה דרוש, ולהודיע שהממשלה הכין חוק חדש. איזורי הבטחון שצריכים להיות + הגבולות שלהם ייקבעו יחד עם ועדת חוץ ובטחון. יש בזה הודעה חשובה, ליברלית, ואני מניח שכן היית עושה זאת - יש לך סיכוי סביר לקבל תכניה, שהיא לא ++ רק תכניה לשעה, אלא יש לה גם פרספקטיבה, ואולי היית מקבל תמיכה יותר רחבה מאשר תקבל לתכניה הפשוטה של ביטול רשיונות התנועה. יש עוד סיעות בכנסת, אני תקווה שתדבר עם כולן,

אבל אינני מניח שהמצא אצלם הבנה רבה יותר מאשר אצלנו. כמובן, אולי תמיכה יותר רבה - זה נכון, אבל לא הבנה רבה יותר. לפעמים תומכים ולא מבינים ולפעמים מבינים ולא תומכים.

צריך להביא בחשבון - מחוץ לזה שאני מניח שזה

יהיה יותר טוב - שאנו התחייבנו בפני הכנסת והצבור,

רה"מ ל. אשכול: למה?

ד"ר י. באדר: לגבי כל העניין הזה. אף פעם לא התחייבנו

שנתמך בביטול מידי של איזה שהוא סעיף מהסעיפים מתקנות שעת חירום 1945, תמיד אמרנו שדרוש קודם כל מחליף חוקי, וזאת היא עמדתנו, ובעמדה

כזו או דומה או מקבילה לה נמצא הרבה יותר מאשר באותה קליפה. לגבי הקליפה יש כל מיני גורמים,

רה"מ ל. אשכול: יש גורמים פשוטים מאוד.

... of the
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

ד"ר י. באדר: אולי התגבר על הגורמים. אמרתי לפני כן, התגבר על גורמים אלה.

רה"מ ל. אשכול: גם אתה אינך הופשי מזה, גם בגין לא הופשי ומשחרר מזה, גם מגורמים לא רציונליים. כאשר אני אמרתי גורמים פסיכולוגיים - התכוונתי לרבים.

השאלה, אם אומרים לערבים דבר חדש.

מר י. מרידור: יש לי הצעה שאולי תקל על מצבך מבחינה זו. אני מבין מדברייך שהכינות הבשיל, שלא התכוונח לעוד דייס? ואתה מוכן לאכול דייסה אחת ולנוח קצת, ואחר כך להמשיך.

אני חושב שאתה יכול להתגבר על המצב, אם תסכים יחד

עם ההודעה על הקלות, אשר כנראה התקבלנה בברכה על ידי כל הגורמים, אם תוסיף גם לאמר: אשר לעתידו של הממשל, ביטולו או אי-ביטולו, או הקלות נוספות - הממשלה תחשב בדבר. תורכב ועדה פרלמנטרית, בה יהיו מיוצגים כל הגורמים, אשר תלמד את הבעיות.

רה"מ ל. אשכול: מר בגין לא אמר עתידו של הממשל, הוא אמר עתידו של החוק. הוא אומר שלא מוצא חן בעיניו החוק עליו מבוסס העסק הזה. אצטט את הממשל על החוק.

מר י. מרידור: הממשל מבוסס על החוק.
רה"מ ל. אשכול: מר בגין אמר ביטולו של החוק מימי האנגלים, אשר יש סיבה לא לרצות בו.

מר פ. בגין: אמרתי: אף על פי כן לא הצענו ביטולו עד שלא יהיה החליף לחוק.

רה"מ ל. אשכול: כאשר יהיה החליף - התחליף זקוק למנגנון.

מר י. מרידור: יימצא מנגנון. אולי הועדה הזאת תגיד שבמקום קצין עם שלשה כוכבים - יהיה קצין מחול, זה ייחכן. אלה דברים שאפשר לבחון אותם. אז אתה מרויח זמן ניכר. קמה ועדה, היא דנה, נפגשת, מחליפים דעות. רואים בעוד שנה מה יהיה המצב, אם אפשר להקל - הקל ואם הועדה תציע להקל ואתה לא החשוב כך - תשכנע אותה אולי במה שאתה יודע, דודו יש לך מגע עם אנשים המביאים לך אינפורמציה ואתה חושב שדעתם היא נכונה. תשכנע, אולי יהיו בדעה שלך, אולי בכל זאת ישתכנעו

1870 ...

1871 ...

1872 ...

1873 ...

1874 ...

1875 ...

1876 ...

1877 ...

1878 ...

1879 ...

1880 ...

1881 ...

1882 ...

1883 ...

1884 ...

1885 ...

1886 ...

1887 ...

1888 ...

1889 ...

1890 ...

1891 ...

1892 ...

1893 ...

1894 ...

1895 ...

1896 ...

1897 ...

1898 ...

1899 ...

1900 ...

שיש מקום להציע צעד נוסף, ייחכך שיגיע עד ביטול. אז אתה לא מתחייב
 ב-100%, יוצר מכשיר עזר פרלמנטרי אשר בינתיים סופג את המכה.
רה"מ ל. אשכול: קשה לי למצוא הבדל בין מה שאתה מציע ובין מה
 שמר בגין ובאדר מציעים.

ד"ר י. באדר: תקח לך לקריאה הביתה את הקנות שעה חירום 1945
 ואז בעצמך תראה שצריך לבטל אותן.

מר מ. בגין: ביחסי הכוחות בכנסת כלפי בעיה זו, אני סובר
 שעד עכשיו היתה בענין זה, משה שהשומר הצעיר פעם קרא - סתירה טראגית,
 או אי-הבנה טראגית. אם תבחון את הענין לעומקו תראה שיש מידה רבה
 מאד של אחדות בכנסת כלפי ענין זה. אפילו מפ"ם, וחטלה לי בעד מלה
 זו "אפילו", לא הציעה ביטול מוחלט של הקנות 1945, אלא בהצעות
 החוקים שלה, אם התבונן בהן, תמיד משאירה סמכויות מרחיקות לכת
 ביחס למעצרים אדמניסטרטיביים, אפילו הגליה, ביחס להגליה אינני
 בטוח, אבל אחדות העבודה מציעה זאת, אבל תמיד משאירה סמכויות מרחיקות
 לכת. אנו מציעים תמיד חוק, תחליף עם סמכויות. אי סובר שזו גם
 הדעה של הליברלים. מכל מקום, אפשר לקבל מהם הסכמה לדרך זו.

אם אתה תשקול עובדות אלה, תראה שדוקא סביב
 הצד הבטחוני של הבעיה אפשר להשיג רוב מוחלט של הכנסת, בלי מק"י, אם
 אנו נסכים להפריד בין כל הבעיות ההצדדיות ובין בעיה הבטחון.

רה"מ ל. אשכול: זה בדיוק מה שאני מציע.

מר מ. בגין: אם אתה אומר שדרושות לממשלה סמכויות - אתה
 שומע מאתנו: הן. אם אנו אומרים שדרושות סמכויות, אתה אומר - הן.
 עכשיו צריך לשקול איפה נפגשות שתי החשובות החיוביות האלו או
 איפה נפרדות. בכל זאת יש בזה אי-הבנה טראגית, שהכנסת צריכה על
 זאת להתחלק כמעט שווה בשווה. הסיבה היתה - התעקשות מסויימת עד
 עכשיו לגבי עצם הממשל הצבאי.

אנו אומרים: דרוש חוק עם סמכויות, גם לצבא בשעת

הצורך, גם לרשויות האזרחיות. אם צריך לחזק את הבטחון, למלא אותו על
 ידי הכנסת תחנות משטרה, אפילו הילות מצב - יש דבר כזה בכל העולם
 ואיש לא רואה בזה פגם, הוא לא פועל, הוא נכנס לפעולה בשעת הצורך,

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice to ensure transparency and accountability.

2. The second section outlines the procedures for handling discrepancies between the recorded amounts and the actual cash received. It states that any such variance must be investigated immediately and reported to the appropriate authority.

3. The third part of the document details the process of reconciling the accounts at the end of each month. It requires that the total amount recorded in the books must match the total amount shown in the bank statements.

4. The fourth section discusses the role of the auditor in verifying the accuracy of the financial records. It notes that the auditor has the right to request any supporting documents and to conduct interviews with the staff involved in the transactions.

5. The fifth part of the document describes the consequences of failing to comply with these regulations. It states that any individual found to be deliberately misreporting transactions may face severe penalties, including fines and imprisonment.

6. The sixth section provides information on the reporting requirements for large cash transactions. It requires that any transaction exceeding a certain threshold must be reported to the relevant authorities.

7. The seventh part of the document discusses the importance of maintaining the confidentiality of financial information. It states that all records and documents must be stored securely and access restricted to authorized personnel only.

8. The eighth section outlines the process for the disposal of old records. It requires that records must be retained for a minimum period of time before being destroyed, and that the destruction must be properly documented.

9. The ninth part of the document discusses the role of the internal control system in preventing fraud. It states that a strong internal control system is essential for ensuring the integrity of the financial records.

10. The tenth and final section of the document provides a summary of the key points and reiterates the importance of strict adherence to these regulations.

אבל ישנו, כאשר אנו כולנו אומרים שדרושה סמכויות אלה או אחרות,
לא להשאיר גליל ריק. האם נאמא אי-אפשר להגיע לעמק השווה?

רה"מ ל. אשכול: הלכתי לעמק עצום!

מר מ. בגין: אנו מטלנו את הרשיונות. איננו מניחים שענין

ממשל צבאי יהיה דבר קבע במדינת ישראל, איש לא רצה בזה. אפשר לאמר
אח זאח בפומבי; להפך, מצווה לאמר זאח בפומבי. צריך להתקדם
לקראת ביטול הממשל הצבאי. לא יכולים לבטל אותו בין לילה בגלל
התנאים הקיימים, בגלל הנאים מיוחדים של מדינת ישראל, צריך לחוקק
חוק לרשויות שונות, גם מונעות וגם לפעולה בזמן ההכרח, ואנו
נכין חוק זה.

בינתיים מה קורה, מאותה בחינה שדברת עליה?

לא קורה שום דבר. הסמכויות ישנן, אפילו המוסד ישנו.

רה"מ ל. אשכול: אני יכול לשאול אותך אותו הדבר.

מר מ. בגין: מהי הצעתו של מרידור? לא צריך לחפש הבדלים

בין חבריים. ד"ר באדר הציע שתהייעץ בוועדת חוץ ובטחון בענין זה.
יפה. אפילו אם אתה באופן אישי או כראש ממשלה יכול ליזום הקמת
ועדה משותפת, בה יהיה גם אנשים מהאופוזיציה, שיתחילו להכין חוק.
אתה לא צריך לשכוח שהממשלה הלכה פעם בדרך זו. העובדה שהחוק
לא נתקבל, אין זאת אומרת שאי-אפשר ללכת בדרך זו. מה שהוא מציע
זה דבר בריא, זה מטחיש מה שאמרת בענין זה. נמצא לשון משותפת.
ועדה, לא בכנסת, ועדה בין-מפלגתית, היא התחיל לבחון את הבעיה,
לראות מה אפשר להכין. האם זה צריך להיות בלתי אפשרי לאור מה
שאתה מציע?

רה"מ ל. אשכול: אני מציע דבר שהוא אפשרי, והייתי רוצה לקבל

לו מלוא התמיכה, בלי "אבל". גם טכס אני יכול לאול שאלות.

ושוב אני רוצה לדעת להבדיל בין שני הדברים, בין החוק ובין

המנגנון, מה שאני קורא - ממשל. מישהו אומר שזה לא ייקרא ממשל,

לא יהיה טושל צבאי אלא מפקד צבאי. אני שואל: מה ההבדל? האם רק מפני

שהוא אמר כך ולא אחרת? מי ישמור בכל זאת על העסק הזה? האם

המטרה העשה זאת? אולי לא צריך שום דבר? לפעמים לא צריך לשמור

The first part of the document discusses the general principles of the project and the objectives to be achieved.

Section 1: Introduction

1.1. Purpose of the Project

The purpose of this project is to develop a comprehensive plan for the implementation of the proposed system.

The project will be carried out in accordance with the following objectives:

1. To identify the requirements for the system and to develop a detailed specification.

2. To design a system architecture that meets the requirements and is scalable and flexible.

3. To develop and test the system components and to integrate them into a complete system.

4. To deploy the system and to provide ongoing support and maintenance.

5. To evaluate the system and to report on the results of the project.

6. To ensure that the system is secure and that all data is protected.

7. To ensure that the system is user-friendly and that users are trained in its use.

8. To ensure that the system is cost-effective and that the budget is not exceeded.

9. To ensure that the system is reliable and that it is available to users at all times.

10. To ensure that the system is flexible and that it can be adapted to changing requirements.

11. To ensure that the system is secure and that all data is protected.

12. To ensure that the system is user-friendly and that users are trained in its use.

13. To ensure that the system is cost-effective and that the budget is not exceeded.

14. To ensure that the system is reliable and that it is available to users at all times.

15. To ensure that the system is flexible and that it can be adapted to changing requirements.

16. To ensure that the system is secure and that all data is protected.

17. To ensure that the system is user-friendly and that users are trained in its use.

18. To ensure that the system is cost-effective and that the budget is not exceeded.

19. To ensure that the system is reliable and that it is available to users at all times.

20. To ensure that the system is flexible and that it can be adapted to changing requirements.

21. To ensure that the system is secure and that all data is protected.

22. To ensure that the system is user-friendly and that users are trained in its use.

23. To ensure that the system is cost-effective and that the budget is not exceeded.

אם יודעים שיש מטשל צבאי, שיש איזה מורא.

עד עכשיו נהוג שממשלה קודם כל צריכה למשול,

היא מציע חוקים, מביאה אותם לכנסת, יש לזה מוסדות מסויימים,

ועדות מסויימות. אני לא סוגר את עצמי, אחרת: תביא זאת לוועדה

חוץ ובטחון. שאלתי: מה הדין והנהוג. מראש אי יכול להגיד שאני לא

מאוהב בחוק, על כל סעיפים, שהכינו האנגלים נגדנו. הממשל הצבאי

משתמש ב-5-6 סעיפים מחוץ 150 הסעיפים בחוק. אם אנו כולנו

מכוונים לדבר אחד בעצם, גם בויכוחים ובטענות, לא צריך לטעון נגד

חוק, כי כולנו יודעים איך נכנסים לחופה זו, שזה נשען על 5-6 סעיפים.

אם אתה אומר: נשב ונראה מה יהיה המנגנון - זה עובר שוב לפסים אחרים.

אני מוכן להגיד שזה עובר לפסים אחרים של לחץ ונצחנות.

אני בא להציע דבר טוב לערבים, אשר בלי שום ספק

במידה מסויימת יש בזה סכנות. ואמר מר בגין, כי כל מה שאנו עושים

כעת, לו היינו עושים זאת לפני עשר שנים - היינו עושים זאת בדפיקת

לב. גם עכשיו אני לא יודע מה יוחר טוב, שהערבים יהפססו או שסוגרים

אותם בחבית שם מתהווים ההדים להתפוצצות, אשר בודאי אחר כך זה

יחפז בחו"ל. בכל זאת יש חופש גמור, יכולים ללכת לאן שרוצים.

כל אחד יכול לרצות קרדיט להשתמש בכל הטוב שניתן.

אתה אומר: אבל שארת לך המסגרת של חוק. בחוק יש

150 סעיפים ונשענים פה על 5-6 סעיפים. אחר כך אתה אומר: נשב בוועדה

ונדון ונראה איזה מנגנון יהיה. היו בזמנו דיבורים שמפא"י נעזרת,

או מפלגה זו או אחרת נעזרת בזה לבחירות. אין פה מה לעשות, אנשים

חופשיים.

נראה לי שנחוץ איזה שוא מנגנון. אולי צריך

7 בחורות פחות, אלו שכותבות העודות. אם אתם עומדים על זאת - אני

צטער להגיד שאחם לא רואים את העניין בתוכנו החשוב ופונים לדברים

שהם לא שייכים כל כך לעניין זה. כל אחד מאתנו צריך לערום מיליון

נימוקים?

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Second block of faint, illegible text, appearing as a separate paragraph.

Third block of faint, illegible text, continuing the document's content.

Final block of faint, illegible text at the bottom of the page.

אולי ברגע האחרון אני מוכן רק לשאול: נניח שאני

אביא את זאת לכנסת, אם דבר זה לא מאחד את כולנו - אז אפשר למצוא לזה רוב, אפילו של 51% לקיום ה"סטאטוס קוו", אולי שיימשך הלאה. אם אתם אומרים שעצם החוק לא מוצא חן בעיניכם - אולי עוד נחזור לחוק, ולהגייב שאנו מחפשים אפשרות ודרך להגיד שגמרנו את העניין להקופה מסויימת, ונראה מה שיקרה במשך הזמן. הייתי מציע זאת לכם.

מר ט. בגין: יש עוד הצעה אחת, השקול אותה: אתה מודיע

אח אשר מודיע, אתה לא מוכרח להקים ועדה. אולי אפשר להסכים לכך

שהממשלה לא התנגד לאותו דיון שפרלמנרי שקיים להצעות

החוקים בכנסת, ההצעות האלה עוברות לוועדה להכנסת, ואז הועדה

יכולה לעשות כל דבר, אגב היא יכולה להסיר אותן מסדר היום,

רה"מ ל. אשכול: איזה הצעות?

מר ט. בגין: הצעה החוק שלנו, אנו מגישים אותה כהצעת

חוק פרטית. אם הממשלה תחליט לא להתנגד לזאת - בודאי יהיה רוב.

גם וטיעה הראשית פעם נמנעה מהצבעה בכנסת. ואז ההצעות האלה

עוברות ואז ועדה רשמית דנה בזה. ואחרי לא מתחייב לשום דבר.

גם זו יכולה להיות דרך.

מדוע, כאשר יש מידה כל כך רבה של הבנה

ואחדות כמעט של כל הסיעות, למה אנו צריכים בעניין זה כל כך

להתחלק?

רה"מ ל. אשכול: מה העיקר ברגע זה?

מר ט. בגין: לשמור על כל הסמכויות הקיימות, להתקדם

לקראת ביטולן בהנאי שבמקום ההיינה סמכויות קבועות של הכנסת.

זה העיקר, סביב העיקר הזהאאאא אי-אפשר להתאחד?

רה"מ ל. אשכול: נניח שאני בהטימות ובחום לב אשאל אותך עצה

בעניין זה, נדמה לי שאתה תגיד: זה לא עניין קטן, אם הממשלה רוצה

בזה - היא יכולה בעצמה להביא הצעה חוק. דומני שאצדק אם אשוב כך.

מר ט. בגין: אני מוכן לקבל את זאת.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and includes some underlined words and phrases.

רה"מ ל. אשכול: זה לא ביטול גידול חזירים, שזה רע לי כך

ואחרת. ב-1963 הגעתי לאפשרות כזאת, חשבתי שבזה אני מציא הרבה רווחה טובים ולא טובים מהרבה מפרשים. כל אחד יבין שהממשלה מצאה את זאת לאפשרי. אני איד, שאני רוצה מה קודם כל מצד הערבים. אני רוצה לעשות מקסימום מאמצים לא להכביד על הערבים. אם אני בודק את דברי ימי הממשל הצבאי, כמעט בכל תקופה היו שינויים, הקלות, והוך כדי השנויים והבקלות הגענו לדבר כזה, שאתה רואה שזה כמעט לא כלום.

כאשר הלכתי בדרך זו אמנם עשיתי עוד איזה

דבר, שהתחלתי בענין ההתישבותי. מר באדר, אני רוצה שתבין שלא בכדי ולא לחינם לא להלכנו עד עכשיו שם בחקלאות. גם עכשיו פונים אלי חקלאים, מתיישבים ומיישבים וטוענים: מה תעשה עם הפירות? שם זה לא פלחה. אבל אם אני עכשיו עושה חשבון, שבעוד 8 - 7 שנים נגיע שם לפירות, עד שמכשירים קרע ונוטעים ועד שזה גדל - עוברות 5 - 4 שנים. ואז יכול להתברר שהזן לא מתאים וצריך להחליפו, ועד אז יהיו לנו עוד חצי מיליון יהודים בארץ, ובינתיים אני לא עושה התישבות חדשה במקומות אחרים. גם עבודת ההכשרה כעת היא לא זו שהיתה לפני 13 - 10 שנה כאשר התחלנו בהתישבות הגדולה, עבודת ההכשרה בבולדוזורים לא נעשתה אז. ואני לוקח יהודים ישר מהאניה ומראה להם טעמים אלה. נסיתי לעשות "קומביין", כמה דברים יחד, וזה יקח שנים. אני נגש לדבר זה בדחילו ורחימו, אם אני עושה דבר טוב או לא טוב, מבחינת ההשקפה של הנצח הקטן שלנו - 40 - 30 שנה. אולי נגיע לאיזו היהברות עם הערבים.

אני אומר, זו טיטואציה הפלרמנטרית. האם לי עצמי,

למפא"י, העצמה, נעים שיטענו נגדה: אחט לא נוחנים אפשרות לאנשים לזוז? בתמימותי חשבתי שאם אין מוטיבים אלטרנטיביים רדיקליים - היתה צריכה הצעה זו להתקבל בכנסת.

מר מ. בגין: זאת אתה אומר בתמימותי? לא הגבנו כך על

הצעתך.

The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year. It is followed by a detailed account of the various projects and the results achieved. The report concludes with a summary of the work done and the plans for the future.

The second part of the report deals with the financial statement of the organization. It shows the income and expenditure for the year and the balance sheet at the end of the year. The financial statement is followed by a statement of the assets and liabilities of the organization. The report concludes with a statement of the funds available for the work of the organization.

The third part of the report deals with the work of the various committees and sub-committees. It shows the work done by each committee and the results achieved. The report concludes with a statement of the work done by the organization as a whole.

The fourth part of the report deals with the work of the organization during the year. It shows the work done by the organization and the results achieved. The report concludes with a statement of the work done by the organization as a whole.

אתה הזכרת בראשית הדברים ענין המפלגות. אצלנו

זה בעצם בדיוק להפך. אנו קבלנו, אני לא מכחיש זאת, מחאות חריפות על עמדתנו. לא כל כך נעים לנו לקרוא מאמר של הרצל רוזנבלום עם התקפות חמורות עלינו. לו היינו צריכים מנקודת מבט זו לשקול את הדבר - ייתכן שהיינו קובעים עמדה אחרת. לא חשבנו שזה צריך לקבוע עמדתנו.

רה"מ ל. אשכול: האם מאמר של "ידיעות אחרונות" קובע עניני מפלגות? אתה הופש ענין מפלגתך כפי שאתה הופש.

אני מסכים את השיחה שהיתה נעימה ואני מזמין

אתכם להמך בהצעה זו. אם אני מביא אותה - לא הייתי מיעץ לפתוח פה לערבים. הלואי והייתי יכול להאמין, שאם היינו עושים מה שאתה מציע, אז הערבים אומרים שטוב להם במדינת ישראל ואין קיפוח נגדם. יש הטוענים שאין צורך לרוץ כל כך. אבל אנו עושים עכשיו צעד כזה אשר מטיר טענות, אם כי אני לא יודע אם הרבה יותר ערבים יצאו מכפי שיוצאים היום כאשר הם זקוקים לרשיון שנתי, אבל נוותר גם על הרשיון השנתי. נדמה לי שהיינו עושים דבר טוב כולנו, והיינו מונעים היזוקו של תופיק טובי וחבריו, אשר שלא מתוך רצון - הוא נשען אז על עוד אנשים בתביעותיו.

מר ט. בגין: אתה רוצה להודיע על כך בכנסת, עם פתיחת

המושב?

רה"מ ל. אשכול: ייתכן.

מר ט. בגין: נשתדל להת לך חשובה. יש לנו ישיבת סיעה,

נמסור שם דו"ח ונחן לך חשובה.

רה"מ ל. אשכול: אורי שואל מה ייאמר בעתונות?

מר ט. בגין: שהיתה פגישה בינך עם נציגי מפלגתנו, בקשר עם

הודעת ראש הממשלה בכנסת בענין הממשל הצבאי, וסביב ענין זה

היו הילופי דעות.

א. לוברני: לא אומר שמחכים לתשובה?

רה"מ ל. אשכול: לא.